

מדינת ישראל שנ זהב

עתי מתפקידו. הוא טען כי לא ייתכן ש-א.ג.י. — חברה להנדסה הידראולית, לא תחזיק ברשותה צוות-מהנדסים קבוע, ותי עסק בנושא זה בשיטת החאלטורות. ליבו לא היה שלם עם טיב התוצרת שביתה-רושת סיפק ללקוחותיו. אך עובדה זו כלל לא הפריעה לאבני להשיג עבודות ממער-כתהביטחון, בקצב גובר והולך.

רחת נשק לחבל ביאפרה. ככל שהלכו והורעו היחסים בין ביאפרה, שאפה להכריז על עצמאות, לבין ניגריה, כן הלכה והרקיעה שחקים רמת-החייב של אבני.

במסובות המפוארות שערך, הוי פיעו רדיקבע אישי-צמרת ניר גריים. מאוחר יותר התברר כי כל אלה נמצאו ברשימת מקבלי משי-בורות קבועות מאבני.

כאשר פרץ המרד בביאפרה, גילו סוכני הממשלה המקומית כי אמנון אבני משמש כאחד מספקי-הנשק הגדולים של חבל הארץ שהכריזו על פרישה. הם ניסו לאוסרו, אך אבני התחמק מהם וסוכני הממשלה הצליחו לאסור את אשתו. יחד עימה נאסרו גם מיסטר פקידים בכירים ניגריים, שהודו

תת-אלוף (מיל.) חיים ירון, לשעבר ראש מח-לקת-ציוד של חיל-האוויר, יוצא ממקום עבודתו במישרד-ה-אחים מילצ'ן, יבואני-הנשק הגדולים בארץ.

הצעת-מיכרז בלתי-חוקית

כ אשר נזקק צה"ל למכשירים, מית-קנים או עבודות מסוימות, הוא מפנה את דרישתו למישרד-הביטחון. מישרד-

מבקר בטוהם זה חושף פרשה אחת מאוירת השחיתות

שבה מתנהלים עיסקי ההזמנות של מערכת-הביטחון

הביטחון פורסם מיכרז, הווכה במיכרז מקבל את העבודה. באחד המיכרזים הללו פנה צה"ל, כמ-קובל, דרך מישרד-הביטחון, אל יצרנים מקומיים, ביקשם לחגיש הצעות לייצור סידרה של מיתקנים מסוימים בעלי דרגת חשיבות עליונה. המיכרז פורסם וצויין בו כי העבודה חייבת להסתיים עד תאריך מסוים, שכן אי-חור באספקת המיתקנים עלול לגרום תגור-בות-שרשרת במערכת שלמה. שלוש חברות ישראליות השתתפו בי-מיכרז. חברה אחת יצאה מיידי מהמירוץ, מאחר שמחיריה המוצעים היו כפולים כימעט מאלה של שתי החברות האחרות. בתום שורה של חליכים פורמליים החד-לט למסור את העבודה לא.ג.י. החברה של אמנון אבני.

בדיקת שובי קבלת החלטה למסירת העבודה לחברה הנ"ל, מגלה מיידי שורה של עובדות מדי-הימות.

סעיף 9 ב"תקנון אישור ספקים מאוש-רים למערכת-הביטחון", קובע כי כל חב-רה חמשתתפת במיכרז חייבת לצרף ערי-בות בגובה 10% מסכום הצעתה לקבלת העבודה. במיכרז המסויים שבו מדובר צויינה במפורש הדרישה למתן ערבות, נוסף לדי-רישה הכללית המצויינת בסעיף 9 בתי-קנון.

בלא מתן ערבות לא היתה כל אפשרות של נקיטת סנקציות כנגד המבצעים, אם לא היו עומדים בלוח-הזמנים **"א.ג.י."** לא צירפה כל ערבות למיכרז. מטעם זה לכבר חייבת היתה הצעתה להיפסק, אך עובי-דה היא כי המיכרז שהחברה הגי-שה לא נפסק.

בוועדת-המיכרזים ישבו, מטעם מישרד-הביטחון שלום אהרוני, יואל מירון חיים קליימן. כאשר פתחה הוועדה את תיקי-התי-צעות של שתי החברות שנתרו בתחרות,

בחקירתם כי ידעו על עיסקות-הנשק של אבני, אך עצמו עין תמורת דמי-שחוד גבוהים.

כדי לשחרר את אשתו נאלץ אבני לשחר, בלירות שטרלינג, את מנהל בית-הכלא ואת חבר עוזריו. הוא מימן את העיסקה בחלק מכספי ריווחי סחר הנשק, שאותם הברית ללונדון.

כינתיים פנה מישרד-החון הני-גרי בתזונה חריפה למישרד-החון הישראלי. לתזונה נתלזו איומים מסויימים, שעוררו דאגה כבדה כי ליבות אנשי מישרד-החון הישי-רלי.

מישרד-החון הישראלי ניסה לברר מי הוא אותו אבני מסתורי שמעשיו עלולים

איש במערכת-הביטחון לא טרח לברר מיהו, בעצם, אמנון אבני. עובדה זו עתידה לעלות — כפי שיוכח בהמשך הדברים — למערכת-הביטחון ביוקר רב.

כנופייה להברחת-נשק

ב שנים 1959-60 עבד אבני כפקיד בכספים, ונאלץ להתפטר מהחברה. בשנת 1961 נתקבל לעבודה בחברת אימיראג,

מישרד-הביטחון מוזמן בשוק הישי-ראלי עבודות בסכומי-ענק, קבלנים וספקים נאבקים ביניהם כדי לזכות בנתח גדול ככל האפשר, מהזמנות-העבודה ש-מישרד-הביטחון מפנה לשוק האזרחי. דווקא משום שמדובר במערכת-הביטחון, ובתקציבים בסדר-גודל של מיליארדי ליר, ורת, חייבים היו מנגנוני-הבקרה של המערכת לתפקד ביעילות מכסימלית.

אולם בפועל, מנגנוני-הבקרה של מערכת-הביטחון חובנניים, בלתי-יעילים, אינם מסוגלים לסתום פרוצט שרכון מסתננים קבלנים-נוכלים, המרמים את מישרד-הביטחון.

מערכת הבקרה אינה יעילה כבר מראשית הדרך, און בורקים כיסודיות מי הם הספקים והקבי-לנים העובדים עם מישרד-הבי-טחון. לא ייפלא, איפוא, כי נוכי-דים בעלי עבר פלילי הצליחו להסתנן אל תוך המערכת.

אורחים שנהגו לשחד אישי-ציבור, לא יחסו לעשות הכל כדי להשחית פקידים ואנשי-צבא עובדי מערכת-הביטחון, במטרה לזכות במיכרזים ולגרוף לכיסיהם סכומי-עתק.

על מחדלי מנגנון הבקרה של מערכת-הביטחון, על כל התוצאות ההרסניות הנובי-עות מכך, יכולה ללמד הפרשה הבאה, המהווה דוגמה אחת מני רבות.

מדי-בוקר יוצא אמנון אבני את דירת הפנטהאון המפוארת שלו ברחוב א.ד. גורדון 20 בתל-אביב, נכנס למכונית המורצדס 220 החדשה שלו, ונוסע למיפעלו שבקרית-גת.

אבני (44), הוא כיום מיליונר, אך לא תמיד היה כזה.

אמנון אבני הוא בעל בית-החרושת א.ג.י. — החברה להנדסה הידראולית בע"מ, בקריית-גת.

אבני מקבל ממישרד-הביטחון הזמנות רבות, המסתמכות במיליוני לירות לשנה.

זאב יפת

לחבל ביחסי ישראל-ניגריה. לשם כך פנה בבקשה לקבל מידע אל מנהלי אימיראג בישראל.

אורו זמן כבר נמלטו אבני ובני-מישפתחו מניגריה, והתגוררו בפאר רב בלונדון. מובן שעבודתו באימיראג הופסקה מיידי, אבני עניין פועט זה לא הדאיגו כלל. בשנת 1968 חזר אבני ארצה. האזרח הישראלי שנשלח לניגריה כפקיד, חזר ארצה כמיליונר. הוא קנה לו חברת-השי-קעות גדולה, רכש 30% ממניות בית הרושת לייצור תרופות. כמובן קנת מכור-נסה-נכסים את בית-החרושת א.ג.י. בקרי-ית-גת.

את גיהול בית-החרושת הפקיד אבני ליי-די יצחק גבעתי, אלא שבמהרה פרש גבי-

ושימש כפקיד במחלקת המלאי של החברה בתל-אביב.

בשנת 1964 נשלח מטעם החברה לניגריה, כדי לעבוד בחברת-בת בשם יו-סילינג, שפעלה שם. לחברה זו היו בניגריה חמישה סניפים. אבני נתמנה לעמוד בראש הסניף שפעל באיזור ביאפרה.

אבני פעל מן המישרד שבאסאפא, רובעי-הנמל בלגוס הבירה. עדי-מהרה החלה המור-שבה הישראלית במקום תוהה על קנקנו של האיש.

מספר אחד מראשי חברת ורד בניגריה, שהורבה להיפגש עם אבני: "הוא חי ברמת-חיים של מיליונר. משכורתו היתה גבוהה ממשכורתו, ובכלי-זאת, אילו היתה חי כמוהו, הייתי גומר את המשכורת החוד-שית שלי תוך חמישה ימים."

עדי-מהרה החל מתברר סוד עושרו של אבני. המושבה הישראלית הנדהמת גילתה, כי הוא עומד בראש כנופייה שעסקה בהי-